

[Socialministeren.]

at det Forhold, at en Fisker, der har mindst $\frac{3}{5}$ af sin Aarsindtægt ved Fiskeri, anses som selvstændig erhvervsdrivende og med Pligt til at tilslutte sig Forsikringsforbundet, har været en gældende Regel i Ulykkesforsikringslovgivningen langt tilbage i Tiden, ligesom det er gældende Regel den Dag i Dag — jfr. Bestemmelsen i Lov af 20. Maj 1933 § 58, Stk. 1. Det maa derfor være et andet Forhold, det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup i Virkeligheden tænker paa, nemlig Problemet om de saakaldte Partsfiskere; thi her har der fundet en Ændring Sted fra 1927-Loven til 1933-Loven.

Forholdet var det, at i Loven af 1920 fandtes ingen Bestemmelse, der specielt tog Sigte paa de saakaldte Partsfiskere, men at Arbejderforsikringsraadet, naar Partsfiskere ikke var Medejere eller Brugere af, men blot var beskæftiget paa vedkommende Fartøj, saaledes at de som Vederlag for deres Arbejde kun fik udbetalt Procenter eller Andele i Fangsten, stedse havde statueret, at saadanne Personer, der altsaa kun havde faaet aftalt en særlig Lønningsmaade, men i øvrigt var sidestillet med andre Lønarbejdere, var forsikringsberettigede Arbejdere, og dette Standpunkt hos Arbejderforsikringsraadet er blevet godkendt ved Højesteretsdom af 4. Maj 1935.

Ved Revisionen af Ulykkesforsikringslovgivningen i 1927 enedes et Flertal, bestaaende af de Konservative og Venstre, om ved en positiv Bestemmelse i Loven at undtage disse Partsfiskere fra vedkommende Arbejdsgivers Forsikringspligt. Til Undtagelsen var knyttet den Bestemmelse, at de paagældende stod som Medlemmer af Forsikringsforbundet. Det socialdemokratiske Mindretal vilde derimod kun gaa med til at betragte den Del af Partsfiskerne, som er Medejere af Baade eller Redskaber, eller som ved at erlægge en Leje eller Forpagningsafgift har sikret sig Brugsret over disse Ting, som selvstændige Fiskere, og hertil sluttede sig det radikale Mindretal.

I det i 1930 fremsatte Forslag til Ulykkesforsikringslov var Bestemmelsen i Ulykkesforsikringsloven af 1927 om Partsfiskere ikke medtaget. Det endelige Resultat blev imidlertid det, at Forslaget af 1930 i Principet blev gennemført, men saaledes at der dog findes en Undtagelse i Bestemmelsen fra Forsikringspligten, for saa vidt angaar Partsfiskerne, en Bestemmelse, der definerer Partsfiskere paa en saadan Maade, at uden for Lovens Begreb derom netop maa falde de Personer, som udtrykkelig er undtaget efter 1927-

Loven. Det er en Definition, som i Virkeligheden falder sammen med den af det socialdemokratiske Mindretal i 1927 givne formelle Indrømmelse. Der vil derfor næppe være Grundlag for nu, saa kort efter Lovens Gennemførelse, at tage dette Spørgsmaal op paa ny.

Det ærede Medlem har dernæst udtalt sig for, at Fiskerne bør ulykkesforsikres under deres Færden mellem Hjemmet og Arbejdspladsen, idet det ærede Medlem udtalte, at der er god Grund til at lade særlige Bestemmelser være gældende for Fiskerne paa disse Omraader. Hertil er at bemærke, at det i 1930 fremsatte Lovforslag netop indeholdt en almindelig Bestemmelse om, at Forsikringen ogsaa skulde dække Ulykkestilfælde, der rammer den forsikrede paa Vej til eller fra Arbejdsstedet. Under Forslagets Behandling gik Bestemmelsen imidlertid paa Venstres Foranledning ud.

Nu at give Fiskerne en Særstilling paa dette Omraade er ikke let. For saa vidt angaar de Fiskere, der falder ind under deres Arbejdsgivers Forsikringspligt, vil det i alt Fald være umuligt, idet denne Kreds af Arbejdsgivere ikke kan stilles ringere med Hensyn til Forsikringspligt end de øvrige Arbejdsgivere, da afgørende Forskelligheder i Forholdene jo dog ikke kan paavises. Derimod kunde det tænkes, at man kunde lave en Ordning for de øvrige forsikrede Fiskere; men en saadan Ordning, hvorefter altsaa et Ulykkestilfælde indtruffet paa Vej til eller fra Arbejdet skulde dækkes af Forsikringen, maatte være baseret paa det Princip, at der ikke vilde kunne ydes noget Statstilskud hertil. Skulde Statstilskud ydes hertil, vilde det være at stille en bestemt Kreds af ulykkesforsikrede Personer gunstigere fra det offentlige Side end samtlige de øvrige ulykkesforsikrede Arbejdere.

Jeg kan imidlertid oplyse, at et Forsøg i den Retning for Tiden er paa Tale, idet Dansk Fiskeriforening til Socialministeriet har indsendt Andragende om en Ændring i Ulykkesforsikringsforbundets Vedtægtsbestemmelser, saaledes at Forbundets Fiskerifdeling overtager Risikoen for Ulykkestilfælde, der rammer Fiskere paa Vej til eller fra Arbejdet. Spørgsmaalet om en Løsning uden Statstilskud er for Tiden under nærmere Overvejelse i Fiskernes Organisationer.

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen har talt om en Lettelse for Kommunerne med Hensyn til sociale Udgifter. Det ærede Medlem talte om Refusionsordningen. Jeg vil gerne erindre om, at i Fjor under